

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštnino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/1. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun za prebranje hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščenice in upokojence

Najemniki zahtevajo zaščito

O zborovanju organizacij stanovaljskih najemnikov, ki je bila prvotno sklicana za začetek januarja, pozneje pa preložena, smo že pisali. Vršila se je ta konferenca v Zagrebu dne 16. februarja in sicer v prostorih Podporne zadruge javnih nameščencev in upokojencev.

Zborovanje je sklical prof. Marin Katunarić iz Splita, predsednik Zveze stanovaljskih najemnikov kraljevine Jugoslavije. Imenovani je zastopal društva stanovaljskih najemnikov iz Splita, Dubrovnika, Šibenika, Banja Luke, Sarajeva in Novega Sada. Zastopana so bila tudi društva stanovaljskih najemnikov iz Ljubljane (inž. Otahal, predsednik in Drag. Čeferin, podpredsednik društva), Maribora in iz Zagreba.

Predsednik zborovanja prof. Katunarić je podal uvodoma izčrpno poročilo o stanovaljskem vprašanju v naši državi. Ugotovil je, da se naša upravna oblastva prav nič ne zanimajo za rešitev tega problema. Tako niso pri nas najemne pogodbe rezultat dveh enakopravnih in enako močnih strank, temveč so v bistvu diktat hišnih lastnikov, ker se najemniki kot gospodarsko slabotnejši del njihovem, premnogokrat neopravičenim zahtevam ne morejo uspešno upirati. V vladajoči gospodarski stiski stalno padajo dohodki najemnikov, tako da je nesorazmerje med njihovimi dohodki in višinami najemnin zmeraj večje. Ravnotežje v gospodinjstvu gmotno šibkejših slojev je že dolgo časa nemogoče doseči. To stanje se ne bo izboljšalo, dokler se dosedanje, naravnost monopolsko stališče hišnih lastnikov s primernimi zaščitnimi ali samoobrambnimi ukrepi temeljito ne spremeni. Bilo bi normalno in pravično, če bi za najemnino šla samo šestina mesečnih dohodkov. Dejansko pa morajo stanovaljski najemniki dajati za najemnino do polovice prejemkov, ponekod še več. To zmanjšuje kupno moč najemnikov, kar povzroča narodnemu gospodarstvu veliko škodo. Pretirane najemnine so veliko socialno zlo in je dolžnost celokupnosti, da to zlo odpravi ali vsaj ublaži. Zato je potreben pooblastilni zakon, po katerem bodo mogle banovine individualno za svoje področje urediti stanovaljsko zaščito in določiti koliko smejo najemnine največ znašati v primeri z dohodki najemnikov.

Predsednik ljubljanskega Društva stanovaljskih najemnikov inž. Josip Otahal je opisal najemniške razmere v Ljubljani in ugotovil, da je njihova pravična ureditev odvisna od moči najemniških organizacij. Treba je rešiti to vprašanje z državno pomočjo, to pa tako, kakor se je to v inozemstvu že v raznih deželah izvedlo. Priporočal je zlasti švicarski sistem. V Švici daje država posameznim državljanom denar za gradbo stanovanj na posodo, posamezni kantoni pa jamčijo za posojila. Obresti znašajo od 1 do 3%. Treba bi bilo, da se iz državnega proračuna določi primerna vsota, n. pr. 100 milijonov dinarjev, na leto po 4 milijoni dinarjev, ki bi z enakim zneskom, katerega bi zbrala mesta in trgi in z vsoto 50 milijonov Din, katero bi dali zasebniki, ustvarila temelj za stavbno akcijo.

V nadaljnji debati je ljubljanski zastopnik poudarjal, da je odpravo zakonskega varstva najemnikov v letu 1929. pospešila zlasti okolnost, da najemniki niso bili organizirani, medtem ko so hišni lastniki s svojimi organizacijami krepko pritisnili na vlado in tudi prodrli s svojimi zahtevami. Najemniki morajo po svojih društvenih prestopih borbeno nastopiti, da s tem pridobijo vse prizadete za skupno organizacijo in da z njo dosežejo izpolnitev svojih upravičenih zahtev. Najuspešneje bi mogle rešiti stanovaljsko vprašanje banovine in sicer vsaka zasebno s posebnimi zakoni. Skupna zakonodaja za vso državo je v tem vprašanju skoro nemogoča, ker so stanovaljske razmere po banovinah preveč različne. Treba bi bilo misliti tudi na vodenje stalne in točne statistike najemnin, da bi se moglo ugotoviti, kakšno je danes dejansko stanje in kje in kakšna pomoč je najnujnejša.

Govorili so tudi zastopniki drugih mest, tako delegat zagrebškega društva, ki je zastopal mnenje, da ni upati na uspešno rešitev stanovaljskega vprašanja s strani države. Uradniške in obrtniške organizacije naj bi zahtevale in dosegle zvišanje prejemkov in cen. Javno po časopisih razpravljati o vprašanju stanovaljske zaščite nima smisla, ker ne kaže na uspeh. Treba bi bilo tudi zahtevati, da se zapro vsa nehijska stanovanja, da se ne smejo oddajati kletna stanovanja, dokler niso komisijsko pregledana, da se prepreči postavljanje neprimernih barak in končno, da občine ustanovljajo potrebne stavbne sklade.

Mariborski zastopnik je poudarjal, da je treba v javnosti neprestano dokazovati, da je stanovaljsko vprašanje, ki se je doslej stalno zanemarjalo, velike splošne važnosti. Vse najemnike je treba združiti v organizacijah, ker je vsaka abstinenca škodljiva in pogubna. Zato je treba v časopisju brez prenehanja razpravljati o teh zadevah in zahtevati kar najnujnejšo zadovoljitev naših upravičenih zahtev.

K sklepu je sklicatelj prof. Katunarić zbral vse poglobitve misli in predloge in ugotovil, da bi bilo treba v vsaki banovini ustanoviti »zbornico stanovaljskih najemnikov«, sporedno z njimi pa »zbornico hišnih lastnikov«, ki naj bi se potem med seboj pogodile.

Zborovalci so končno sprejeli naslednjo resolucijo, ki je bila poslana ministrskemu svetu in vsem banskim upravam.

RESOLUCIJA:

»Zveza stanovaljskih najemnikov iz vse države je na svoji konferenci v Zagrebu po vsestranskem razmotranju soglasno sklenila, da je kot edino sredstvo za ureditev stanovaljskega vprašanja, treba:

da kr. vlada vnesse v finančni zakon pooblastilo banskim upravam, da v lastnem delokrogu uredi stanovaljsko vprašanje, zlasti pa višino najemnin za stanovanja in poslovne prostore in da se ta sklep z ozirom na finančno stanje javnih nameščencev in vseh gmotno šibkejših ljudi, katerim preti nevarnost, da propadejo (kar se že opaža v delnem nazadovanju gospodarstva in trgovine), vnesse v finančni zakon.«

Kuluk

Združene ljubljanske strokovne organizacije državnih nameščencev in upokojencev so sredi januarja izročile g. banu sledečo spomenico, glede odprave odkupnine za osebno delo:

»Dne 8. maja 1929 je bil podpisan zakon o samoupravnih cestah, ki do-

vilnim ter vojaškim uslužbencem, v številni vojaški, kakor tudi duhovniški osebami vseh veroizpovedanj in upokojencem nalaga zakon obvezno odkupnino osebne dela v denarju (§ 38. cit. zakona in § 21. novele z dne 30. maja 1930). Ta odkupnina se odteguje vsem javnim nameščencem in upokojencem ne glede na spol, starost, položaj in državljanstvo in sicer v znesku tridnevne osnovne in položajne plače ter se deli po polovici med banko upravo in pristojno občino.

Isto določbo obsega tudi § 4. pravilnika o uporabi ljudskega dela za gradnjo in vzdrževanje cest v območju dravske banovine (Sl. list z dne 8. januarja 1931 kos 2 str. 30.)

Zakon o samoupravnih cestah je v prvotnem besedilu svojega § VI. brez omejitve predvideval oprostitve uporabe ljudskega dela v onih banovinah, kjer se grade in v dobrem položaju vzdržujejo ceste iz rednih samoupravnih sredstev. Analogno z oprostitvijo obveznosti osebne dela bi bili zato tudi v § 38. naštetih osebe, t. j. javni nameščenci in upokojenci oproščeni plačila v denarju, ki znači dejansko le odkupnino za osebno delo. Z novelo k cit. zakonu, izdano leta 1930., ki v svojem 21. § izpreminja prvotni § 71. v § 67., pa se vse v § 38. navedene osebe izločajo od te ugodnosti in so obvezane plačevati odkupnino za oseb-

no delo tudi tedaj, ako so druge osebe po posebnem odobrenju ministrstva za gradbe na osnovi cit. § 67. oproščene ljudskega dela in odkupnine.

Javni nameščenci in upokojenci nimamo sredstev za nabavo vozil in izkoriščamo ceste le za peš hojo. Zaradi naše uporabe se ceste prav nič preje ne poslabšajo in tudi stroški za vzdrževanje v ničemer ne narastejo. Četudi je veljalo to dejstvo leta 1929, ob uvedbi obvezne odkupnine za osebno delo prav tako kakor danes, se doslej nismo nikdar obračali na merodajna mesta za odpravo kuluka. Z uzakonitvijo uredb z dne 17. septembra in 24. oktobra 1935 pa so se naši prejemki ponovno znižali tako, da nam ne zadostujejo za kritje najnujnejših življenjskih potreb. V tem položaju težko občutimo tudi najmanjši izdatek in odtegljaj. Zato

prosimo,

da se upoštevajo naše velike materialne žrtve, ki smo jih bili primorani od vseh stanov vedno prvi in v največji meri že opetovano doprinositi za državo, in se izpremeni zakon o samoupravnih cestah z novim finančnim zakonom tako, da se vsi javni nameščenci in upokojenci oproste obveznosti plačila za osebno delo. V ta namen naj se izpremenita §§ 38. in 67. citiranega zakona.«

Delo državnega sveta v l. 1935.

Beograjska »Politika« je dne 27. februarja objavila naslednji zanimivi statistični pregled:

»Iz poročila o delu državnega sveta v minulem letu 1935. je videti, da je državni svet kot vrhovno upravno sodišče rešil vsega skupaj 9.103 predmete od 11.873, kolikor jih je prejel v teku leta, pri čemer so vračunani tudi predmeti, prenešeni iz leta 1934.

V poročilu se more opaziti zelo važna okolnost, ki lepo ilustrira, kakšno je delovanje naših upravnih organov glede izvrševanja volje zakonov. Tako je od 7.537 rešenih sporov po vloženi tožbi proti ukazom in ministrskim odločbam bilo razveljavljenih 2.662 odločb upravne oblasti, 4.875 tožb je pa bilo zavrženih. Vendar je bilo med vsemi zavrženimi tožbami mnogo tudi takih, ki so bile odbite iz drugih razlogov, kakor zato, ker so bile premalo kolkovane, ker so bile vložene pri nepristojnem uradu ali po nepristojni osebi, ker so bile prekasno vložene itd., tako da se v takih primerih sploh ni moglo pričeti z razpravljanjem o pravilnosti teh upravnih dejanj, odločb, ukazov, ki so bili predmet tožbam. Takih tožb je bilo po približnem računu 15%, tako da je glede pravilnosti upravnih dejanj državni svet razpravljaval samo približno 85% izpodbijanih odločb. To je najboljši dokaz, da se tožbe državnemu svetu predlagajo z nezadostnim poznanjem temeljnih zakonskih predpisov v škodo tožiteljev samih.

Z ozirom na to okolnost je bilo od 4.875 zavrženih tožb približno 751 takih, ki so bile že predhodno odbite, tako da znaša število meritorno zavrženih tožb skupaj 4.144. Iz tega izhaja, da je od skupnega števila tožb, o katerih je državni svet razpravljaval (od 6.806), razveljavil 2.662 ministrskih odločb in ukazov. — V odstotkih navedeno bi to izgledalo takole: v letu 1935. je bilo od vseh obravnavanih dejanj upravnih oblastev 39% razveljavljenih, kar predstavlja znaten odstotek.

Zanimivo je zabeležiti tudi to, da je državni svet po čl. 43. zak. o drž. svetu in uprav. sod. moral izdati 95 upravnih (nadomestnih) odločb v ti-

stih primerih, kjer je državni svet razveljavil odloke upravnih oblastev, toda katerih upravna oblastva niso hotela izmenjati z novimi dekreti v duhu odločb državnega sveta. V vsemu je bilo takih pritožb 148, kar spet kaže značilno okolnost, da upravna oblastva pogostoma nečesto postopati po odločbah državnega sveta.

Prav tako je državni svet odločil v 819 sporih zoper razsodbe upravnih sodišč. Od skupnega števila pritožb (819) je bilo 217 razsodb upravnih sodišč razveljavljenih, 602 tožbi sta pa bili zavrženi. Ta odstotek je takisto zelo visok in najbolje dokazuje, da upravna sodišča ne funkcionirajo kakor treba.

Med ostalim je državni svet v minulem letu na svojih splošnih sejah izdal 32 odločb o razlaganju posameznih zakonskih predpisov.«

Ta statistični pregled je izredno poučen. K pripombam »Politike« pa tudi ni treba nič več dodati. Samo eno smatramo, da je potrebno naglasiti, namreč, da se mora slehernemu državljanu zdeti čudno, kako je mogoče, da upravna oblastva ne spoštujejo razsodb najvišjega upravnega sodišča. Če so taki primeri — po statistiki jih je bilo lani 95, koliko je pa primerov, kjer se prizadeti niso pritožili, pa ni izkazano — sploh mogoči, je to dokaz, da je treba organizacijo upravnega sodstva v naši državi tako urediti, da si bodo mogla upravna sodišča, zlasti pa državni svet preskrbeti spoštovanje in vpoštevanje vseh državnih oblastev brez izjeme.

Zanimivo bi pa bilo ugotoviti s kolikšnim številom tožb so bili udeleženi državni nameščenci in upokojenci, ko vemo, da so v nešteti primerih naravnost prisiljeni, da se za vsako malenkost morajo obračati do državnega sveta, če hočejo izvojevati svoje zajamčene zakonite pravice. Koliko razburjanja, skrbi, potov in stroškov za pritožbe, prepise, razna potrdila in listine, za kolke in tožbe — in koliko nepotrebne, popolnoma odveč dela po uradih! Tukaj bi bila temeljita reforma kar najnujnejše potrebna.

izšla skupna prva in druga številka. Odgovorni urednik je g. Anton Špende.

Našim prijateljem — upokojencem! Zahtevajte povsod v javnih lokalih, v kavarnah, gostilnah, brivnicah, čakalnicah itd. naš list. Širite »Naš Glas« med tovariši in znanci, ki še niso nanj naročeni, priporočajte ga tistim, ki ga še ne poznajo. S tem koristite listu brez lastnih gmotnih žrtev.

Vzorna upokojevska organizacija. Zagrebško agilno Društvo državnih i samoupravnih penzionera savske banovine je imelo konec minulega leta 5850 članov. V teku leta je pristopilo na novo 1658 članov, medtem ko je odbor pri sestavljanju proračuna za leto 1935. računl s pristopom največ 1000 članov. Pri tem je treba še dodati, da zagrebški člani svoje prispev-

ke sami vplačujejo, tako da organizaciji ni treba nastavljeti in plačevati inkasante in biti v strahu, kdaj bodo prispevki pobrani. Med člani je celo več takih, ki plačujejo članarino, še preden prejmejo pokojnino. **Zagrebška elektrarna in upokojenci.** Iz »Penzionera« posnemamo, da je ondotna upokojevska organizacija prosila zagrebško mestno elektrarno, naj ne pošilja inkasantov upokojencem pred 25. dnem v mesecu, ker pokojnine zelo neredno prihajajo. Električna centrala je zelo obzirno ugodila ti želji in odločila, da bo šla vsem upokojencem na roko. Vsak posameznik naj ji pravočasno sporoči bodisi pisмено, po telefonu ali ustno, kdaj more poslati k njemu inkasanta. — Kaj sličnega bi bilo dobro uvesti tudi še marsikje drugod, kjer izplačevanje pokojnin ni nič boljše.

Iz organizacij

Zaupnice. Predsednik Jugoslov. učiteljskega združenja, g. Ivan Dimnik, je prejel izjavo zaupanja in zahvalo za svoje požrtvovalno organizacijsko delovanje od učiteljstva iz strumiškega okraja. — Odbor ljubljanske sekcije JUU je prejel izraz zaupanja in solidarnosti od učiteljstva iz Skoplja, Sarajeva in Podgorice, od splitske sekcije pa sožalje ob smrti zaslužnega organizatorja Antona Hrena.

Zborovanje pošttnih uradnikov. Redni letni sestanek mariborskega pododbora Zdrženja uradnikov p. t. t. stroke se vrši na praznik Sv. Jožefa, dne 19. marca v Mariboru. Zborovanje bo v restavraciji Novi svet v Jurčičevi ul. št. 7 in se prične ob 15. uri popoldne. — S tem popravljamo našo vest iz zadnje številke.

Dom učiteljic v Ljubljani. Zaradi predpisov uradniškega zakona se je nekdanje Društvo učiteljic moralo leta 1932. preosnovati v zadrugo »Dom učiteljic v Ljubljani«. Zadrugi je namen zbrati sredstva za zgraditev doma za učiteljice v Ljubljani, v katerem bi bila stanovanja članic in več opremljenih sob za prenočišča zunanjih članic. Samskim učiteljicam naj bi dom nadomeščal družinski krog. Zadruga živahno deluje in ima po raznih krajih svoje zaupnice. Načelstvo zadruge je sklenilo, da se bodo sredstva za gradnjo doma zbirala tako-le: zadrugi deleži po 100 Din plačljivi tudi v obrokih, letna članarina 12 Din, kamni po 1000 Din, kamni po 100 Din in letni prispevki po 10 Din.

Iz organizacije pošttnih uradnikov. Zdrženje uradnikov p. t. t. stroke je imelo konec decembra minulega leta 3236 članov. Največ članov ima sekcija Zagreb, namreč 744, t. j. 69% vseh uradnikov zagrebške direkcije. Sledi Novi Sad s 543 člani (81%), nato pridejo Beograd 484 članov (48%), Ljubljana s 454 člani (63%), Split 339 (75%), Sarajevo 295 (76%), Skoplje 201 (29%) in Cetinje s 176 člani (51% vseh ondotnih uradnikov). Vseh uradnikov p. t. t. stroke v državi je pa 5337.

Okrevališče pošttnih uradnikov. Poročali smo že večkrat, da namerava Zdrženje pošttnih uradnikov ustanoviti za svoje člane okrevališče na Pohorju. V ta namen je bila sklicana za 9. in 10. marca seja širšega odbora organizacije, na katero sta bila povabljeni tudi predsednika pododbora v Mariboru in Celju. Pred to sejo je bilo pa določeno, da pregleda posebna komisija na kraju samem posestvo, ki je določeno za nakup in preureditev v poštarško okrevališče.

Železničarski dom v Beogradu. Dne 15. marca se vrši slavnostna posvetitev doma oblastnega odbora Zdrženja jugoslov. nar. železničarjev in brodarjev. Dom je bil sezidan v Sarajevski ulici št. 26, je mogočna stavba na oglu ulice in ima pet nadstropij. Posvetitev bo dopoldne, zvečer se pa vrši v slavnostni dvorani in drugih prostorih velika zabava s plesom. Vstopnina za osebo znaša za člane po 40 Din, za rodbine pa po 30 Din.

Zadružne vesti

Ljubljanski zadrugarji — pozor! Opozorjamo vse člane ljubljanske Nabavljalne zadruge, da bo občni zbor v sredo, dne 18. marca, ob pol 8. uri zvečer v Delavski zbornici. Prisostvovanje občnemu zboru je poglavitna pravica in hkrati prva dolžnost slehernega zadrugarja. Zaradi zanimivega dnevnega reda priporočamo vsem članom, da se zborovanja zanesljivo udeležijo. Udeležba bo njim samim v korist!

Iz ljubljanske Nabavljalne zadruge: Naročila za šunke se sprejemajo. Cena šunki ala Praha bo predvideno 19 do 22 Din za kg, po velikosti. Zvita šunka od 1—2½ kg po 17—18 Din za kg. V zadrugi se dobijo tudi suha reberca, karé, jezik itd. po konkurenčnih cenah. — Sir kačkavalj se oddaja po 16 Din in 22 Din za kg. Sir stiški: trapist po 22 Din in gouda po 26 Din za kg.

Kreditna zadruga v Kranju ima občni zbor v nedeljo, dne 15. marca ob 9-30 uri v gimnaziji v Kranju.

Nabavljalna zadruga v Kranju ima svoj redni letni občni zbor v sredo, dne 25. marca ob 10. uri v gimnazijskem poslopiju v Kranju. Dnevni red je običajen.

Zadružno življenjsko zavarovanje. Naša Zveza v Beogradu je razširila svoje poslovanje na zavarovanje za primer smrti in na kolektivno zavarovanje. Opozorjamo vse člane zadrugarje na to stanovskogospodarsko organizacijo, katera nudi najugodnejše pogoje za vse slučaje življenjskega zavarovanja in za slučaj smrti. Vsa potrebna pojasnila dobite v zadrugi pisarni, Vodnikov trg št. 5.

Lepi socialni uspehi. Ljubljanska železničarska nabavljalna zadruga je v letu 1935. izplačala po umrlih članih in članicah za Din 91.03415 posmrtnin. Po umrlih ženah članov je pa v istem letu vplačala Din 35.30485. Posmrtnina se odmerja sorazmerno z višino nakupov pri zadrugi. Zlasti v današnjih slabih časih so te posmrtnine v veliko korist prizadetih.

En-ko, Ljubljana:

Da se ne pozabi!

Zagrebški »Glasnik železničarjev« je objavil v svoji 3. številki:

»V naslednjem podajam iz naših časopisov nekaj odlomkov, ki so vredni, da se ne pozabijo. Odklanjam seveda vsak honorar, pa tudi vsako odgovornost; za točnost prepisa pa jamčim.

21. septembra 1935:

»Znižanje uradniških plač, ki se je zdaj že tretjič, in sicer to pot čisto nepričakovano izvršilo, sega tako globoko v naše narodno življenje in mora imeti tako usodne posledice, da moramo k temu dogodku zavzeti svoje stališče... Naredba o znižanju plač državnih uslužbencev je taka, da je zaradi svoje dejanske neskladnosti z načelom socialne pravičnosti in svojega, seveda nehotenega negativnega učinka pri delu in trudu za izboljšanje našega državnega življenja ne moremo odobravati... Bilo bi treba revidirati pokojnine in plače najvišjih funkcionarjev, narodnih zastopnikov in onih, ki imajo toliko premoženja in

drugih dohodkov, da jim je državna plača in pokojnina sploh odveč — vsaj v teh težkih časih. Tako bi se ne dobili milijoni, ampak milijarde...«

27. septembra 1935.

»Življenjske potrebščine so se v primeri s prejšnjimi leti znatno pocenile ter nikdar niso bile cenejše v zadnjih 10 letih kakor danes... Kakor je iz tega razvidno, ima uredba o znižanju uradniških plač močno socialno in gospodarsko podlago...«

18. februarja 1936.

»Včeraj je bil sprejet soglasni sklep administrativnega odbora Narodne skupščine, da se narodnim poslancem zvišajo dnevnice od 200 na 250 Din, torej na 7500 mesečno. To velja tudi za nazaj od julija 1935, tako da bo dobil vsak narodni poslanec izplačanih 12.000 Din za nazaj. Izplačevanje se je pričelo danes. Poleg tega je dobil vsak poslanec 5000 Din kot prispevek za zimo, skupaj torej 17.000 Din...«

Zadnje vesti iz Maribora

Krožek upokojenega učiteljstva v Mariboru je imel v četrtek, dne 5. marca redni mesečni sestanek pri »tetki Koštomajki« v Mlinski ulici. Na sestanku so razpravljali največ o organizacijskih vprašanjih upokojencev in o razmerju mariborskega upokojenskega društva do ljubljanskega. O tem izbrpno poroča poseben članek, dopis mariborske upokoj. organizacije, ki utemeljuje potrebnost in upravičenost posebnega društva v Mariboru, kjer živi v mestu in okolici nad 3000 upokojencev, ki so na svoje društvo močno navezani. — Prisotne je nato tov. predsednik ponovno

povabil, naj vstopijo v krog naročnikov in dopisnikov »Našega glasa«, ki ima poseben kotiček za upokojence. Ta list čitajo marljivo tudi naši aktivni tovariši, ki so poklicani in naprošeni, da podpirajo težnje upokojencev. — Prihodnji sestanek krožka bo v četrtek, dne 2. aprila pri Koštomaji. Takrat se bo razgovarjalo o rezultatu mariborskega društva upokojencev, ki bo v nedeljo, dne 29. marca ob 9. uri dopoldne, najbrž v Narodnem domu v Mariboru. Člani krožka naj se ga polnoštevilno udeležijo! —k

Krasne novosti za zavese
ravnokar došle
Robert Golič
Ljubljana
Selenburgova ulica 3

Priporočamo tvrdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških
in šolskih potrebščin.

Tovariši!

Kupujte svoje potrebnosti pri tvrdkah, ki inserirajo v »NAŠEM GLASU«

Kr. dvorni dobavitelj
ANTON VERBIČ, Ljubljana
Delikatese Telefon 2673 Špecerija
Najnižje cene! Sveže blago! Skrbna postrežba!

KROJAŠKI ATELJE

Fran Iglič, Ljubljana
Pražakova ulica
Izdeluje se za dame in gospode po najnovjših krojih. Lastna zaloga modnega blaga. Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Učiteljska tiskarna

Ljubljana
Franciška ulica
Telefon št. 2512
Račun pošl. bran. 10.761

je najmoderneje urejena in izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejših do najmodernejših
Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane knjige v enobarvnem ali večbarvnem tisku; brošure in knjige v vseh nakladah, časopise, revije in mladinske liste. Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov
Lastna tvornica šolskih zvezkov

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev v Ljubljani, Gajeva ulica 9 — v lastni hiši
Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874.
Poštni čekovni račun št. 10.681. Telefon št. 3413
Posojila do Din 10.000 — vsem javnim nameščencem po 8% proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin r. z. z o. z.

Ljubljana, Vodnikov trg št. 5 / Telefon št. 2421

Širite
zadružno misel
med svojimi
tovariši!

Državni uslužbenci!

Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže specerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, rje prosti jedilni pribor itd.